

Lázár Gábor És Tibor

Ez a kép itt, Kovásznán készült, én a bal oldali vagyok, mellettem a fiam [Lázár Tibor].

A fiam 1959-ben született. Ő faipari szaklíceumot, technikumot végzett Kézdivásárhelyen. Itt dolgozott, Kovásznán a bútorgyárban, aztán két évig munkanélküli volt, mert a gyárat felszámolták. Most Kézdivásárhelyen dolgozik, technikus a bútorgyárban. Minden hétfőn elmegy, pénteken jön vissza. Nagy szerencséje van, hogy nem kell navetázzon [ingázzon], mert az anyatársam ott lakik, és nála van. A menyem matematikatanár itt, Kovásznán, jó állása van, ő is érdemdiplomával végzett, ő kap elég szépen, még tanítványai is vannak, úgyhogy nem nélkülöznek. Itt van egy apartamentjük a központban, amit annak idején én vettem meg a fiamnak, amíg lehetett. Gyermekekük nincs, de jól vannak. A fiam reformátusnak van megkeresztelve, meg is van konfirmálva, de tagja a [brassói zsidó] hitközségnek.

1990-ben elmentem nyugdíjba. Még helyettesítéseket csináltam, azután volt orvosi rendelés a nyugdíjasok egyesületében, azt mint nyugdíjas önkéntesen csináltam, amíg meg nem alakult a családi orvosi rendszer, akkor aztán felhagytam vele, csinálják a fiatalok.

Én be vagyok iratkozva a zsidó hitközséghez, Brassóba. Szoktak a hitközségnél rendezni széderestet, minden évben meghívnak, de én nem tudok odamenni Brassóba, messze van [Kovásznától 54 km-re van Brassó. -- A szerk.]. Éppen ma érkezett az őszi ünnepekre a meghívó. Purimot is rendeznek, meg van terítve az asztal, ehetik-ihatik mindenki, és ilyenkor nagy ünnepély szokott lenni, műsorral, rendeznek vallásos színdarabokat Hámánról, Eszterről, ez vasárnap szokott lenni, arra el tudtam menni, azt hiszem, kétszer is voltunk [az évek során Purim-ünnepségen Brassóban].

Most is három böjtöt én megtartok. Az egyik böjt, ami most lesz, az Engesztelés napja, Jom Kipur, Újév után, a másik böjt az Eszter böjtje, és a harmadik böjt a Tesa beáv [Tisá beáv], az Áv hó kilencedike. Én ezt a három böjtöt megtartom, ez a fogadalmam. Annyi mindenben mentem keresztül, amint elmondtam, hogy megtartom. Én akkor huszonnégy óráig nem eszem, nem iszom. Vacsorázom, huszonnégy óra múlva újra vacsorázom. A [keresztény] nagypénteket is megtartom, úgy böjtölök, mint a keresztények -- de akkor lehet azért enni. Én mindenkinek a vallását tisztelem, így a feleségemét is.

A Pészahot megtartom olyan szempontból, hogy eszem kenyeret, de azért máceszem is van mindig, hagyományképp. A bátyám nem tartja például, ők modern zsidók ott, Izraelben. Mezuzám van nekem is a bejáratnál. Bejártam a hitközséghez, és mondtam, szeretnék venni egyet. Egy fiókból előszedték ezt, és ideadták. Ajándékba. És ott van az ajtófélfán. Hát ugye, itt, Kovásznán nincsen ilyesmi.

Én minden nap szoktam imádkozni hajnalban és elalvás előtt: elmondom a zsidók hitvallását -- a Smá Jisráelt, a Halljad, Izráelt --, az a fő, és ezzel együtt elmondom a Miatyánkot is. Én azt mondom, hogy csak van valami, ami az egész világegyetemet létrehozta. Sok mindenben mentem keresztül, és én azt mondom, van valami a világmindenségben, hogy minek nevezzem, nem tudom, ami az ember sorsát irányítja. Én sokat foglalkozok más vallásokkal, sok felekezettel tartok kapcsolatot, egy hobbi ez is, akárcsak az eszperantó. Most legutóbb kapcsolatba kerültem egy alapítvánnyal, a székhelye Bukarestben van, úgy hívják, hogy a Barátság Hídja - Fundația Creștină Podul Prieteniei [Keresztény Barátság Hídja Alapítvány]. Ezek felvették a kapcsolatot velem, könyveket küldtek nekem, és minden ünnepre küldenek üdvözlőt, tartják a zsidó ünnepeket is. Ezek Messiás-hívők, vannak közöttük keresztények is, zsidók is, akik hiszik a Megváltót. Én is hiszem.